

Η ομιλία του περιφερειακού συμβούλου Άγγελου Χάγιου στην 8η συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής που έγινε στις 27/2/2014, με θέμα:

«Απολογισμός πεπραγμένων Περιφέρειας Αττικής έτους 2013 και παρουσίαση ετήσιας έκθεσης Περιφερειακού Συμπαραστάτη του Πολίτη και της Επιχείρησης»

Παρά την προσπάθεια και του Περιφερειάρχη και των Αντιπεριφερειάρχων να προβάλουν το έργο της Περιφέρειας, αναρωτιέμαι και ζητάω να αναρωτηθείτε όσοι έχετε μείνει στην αίθουσα, εάν μας παρακολουθούσε ο κόσμος, το ενάμισι εκατομμύριο ανέργων στη χώρα μας, που το μεγαλύτερο μερίδιο το έχει η Περιφέρεια Αττικής. Ένα εκατομμύριο προστέθηκε τα τελευταία τέσσερα χρόνια με την αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Τρόικας.

Αν μας παρακολουθούσε ο κόσμος και οι εργαζόμενοι, ο λαός της περιοχής, του Παραλιακού Μετώπου, του Ελληνικού, του Περιαστικού χώρου της Περιφέρειας, των περιοχών γύρω από τα βουνά της Αττικής που καίγονται κάθε τόσο, αν μας παρακολουθούσαν και οι άνθρωποι που ζούσαν από τον πρωτογενή τομέα της παραγωγής, αγροτικό, κτηνοτροφικό και άλλο, θα έψαχναν **τη σχέση που έχει ο απολογισμός με το δραματικό κοινωνικό πρόβλημα που ζει ο λαός μας** αυτή την περίοδο, με την αντιλαϊκή λαίλαπα, το σφαγείο των δικαιωμάτων, μισθών, συντάξεων, παιδείας, υγείας, περιβάλλοντος, **ποια σχέση έχει ο απολογισμός;**

Κατά τη γνώμη μου, ελάχιστο. Είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί η ανεργία, η οποία με τις εκτιμήσεις του αστικού πολιτικού συστήματος, θέλει είκοσι χρόνια με ρυθμό ανάπτυξης πάνω από 4%. Και για να επιτευχθεί το 4% σε εθνικό επίπεδο, πρέπει στην Περιφέρεια της Αττικής να έχεις πάνω από 6%.

Και με καυτό το ερώτημα, πολιτικό και τεχνικοοικονομικό: Υπάρχει περίπτωση να έχουμε θέσεις εργασίας χωρίς πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων το οποίο πρακτικά έχει μηδενιστεί συνολικά και είναι σχεδόν μηδενικό και στην Περιφέρεια;

Το οξύτατο κοινωνικό πρόβλημα, το περιβαλλοντικό πρόβλημα, το οξύτατο πρόβλημα των απορριμμάτων το οποίο έχει γίνει χρυσωρυχείο ιδιωτικοποιήσεων και ανάπτυξης της κερδοφορίας των πολυεθνικών Ομίλων και των μεγαλοεργολάβων της χώρας μας, αυτά είναι τα κρίσιμα ερωτήματα με τα οποία αναμετρείται ο απολογισμός και στα οποία η δική μας απάντηση είναι ότι δεν υπάρχει μετρήσιμο μέγεθος επίδρασης των έργων που κάνει η Περιφέρεια, στην αντιμετώπιση αυτών των οξύτατων προβλημάτων. Των προβλημάτων της ζωής των εργαζομένων, των ανέργων, της φτώχειας, της περιβαλλοντικής καταστροφής και της λεηλασίας την οποία στηρίζει και η πλειοψηφία της Περιφέρειας, της λεηλασίας που έχει ξεκινήσει από το μεγάλο κεφάλαιο, εργολαβικό, πολυεθνικό, στους ελεύθερους χώρους, στο Παραλιακό Μέτωπο και σε ό,τι φιλέτο υπάρχει στην Αττική.

Κι αυτή είναι **η πολιτική ευθύνη της Περιφέρειας, της Διοίκησης και της πλειοψηφίας. Δεν είναι μόνο ότι ταυτίζεται με την κυβερνητική διαχείριση. Είναι ότι υιοθετεί και προωθεί τις επιλογές της Κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.** Αυτή είναι η πολιτική ευθύνη και δεν απαντιέται με τα όσα είπαν και προσπάθησαν να απαντήσουν και οι αξιότιμοι κύριοι και κυρίες Αντιπεριφερειάρχες.

Κι αυτό είναι το πολιτικό πρόβλημα, το οποίο προκύπτει και για την Περιφέρεια του Καλλικράτη. Για θυμηθείτε τα λόγια που λέγατε εσείς. Μαζί με την τότε Κυβέρνηση. **Περιφέρεια;** Η δεύτερη Κυβέρνηση της Αττικής. **Περιφερειάρχης;** Δεύτερος Πρωθυπουργός. Εδώ να πω και ένα ποσοτικό στοιχείο. Με τα 500.000.000 ευρώ προϋπολογισμού, ποσοτικό στοιχείο, εκτός από τα ποιοτικά τα προηγούμενα, προϋπολογισμός ο οποίος είναι λίγο παραπάνω από αυτόν του Δήμου Περιστερίου αν θυμάμαι καλά και του

Δήμου Καλλιθέας, για τα 3.500.000 κατοίκων, κάντε μια αναγωγή να δείτε ότι η κατά κεφαλήν δαπάνη από αυτόν τον προϋπολογισμό είναι πολύ μικρή.

Το ποσοτικό αυτό στοιχείο περικλείει πολιτικό πρόβλημα. Τις συνεχείς περικοπές τα τριάμισι χρόνια αυτά, που έφτασαν στο 67,5% περικοπής των κεντρικών αυτοτελών πόρων συνολικά και στις Περιφέρειες και τον μηδενισμό του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Η πολιτική αυτή επιβάλλεται και εκτός μνημονίων, από τη δημοσιονομική πειθαρχία που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση με τον έλεγχο των προϋπολογισμών, την επιτροπεία των προϋπολογισμών και των κρατικών και των περιφερειακών και των δημοτικών. Με δαμόκλειο σπάθη από εδώ και στο εξής, να κόβονται ακόμα και τα κονδύλια του ΕΣΠΑ εάν δεν πειθαρχούν αυτοί οι προϋπολογισμοί στις νόρμες και στον έλεγχο των Βρυξελλών.

Αυτό το πολιτικό πρόβλημα είναι και κυβερνητικό, είναι και περιφερειακό. Εμείς έχουμε καταδικάσει την συζήτηση και την επαφή του Περιφερειάρχη και άλλων στελεχών των Περιφερειών, με τους κυρίους Φούχτελ που ήταν μια εμφάνιση υποταγής σ' αυτές τις πολιτικές. Δεν έχει ακουστεί σ' αυτή την αίθουσα και οφείλω να το καταθέσω, σε πολιτικό επίπεδο είναι από τις πιο χαρακτηριστικές εκφράσεις αυτής της πολιτικής υποταγής. Έχει ευθύνη ο Περιφερειάρχης, έχετε ευθύνη ως πλειοψηφία και εδώ είναι η μεγάλη απόσταση που έχει όλη αυτή η έκθεση την οποία παρουσιάζετε με τις πραγματικές λαϊκές ανάγκες, τις δραματικές ανάγκες.

Εδώ υπάρχει και ένας άλλος απολογισμός, που λείπει από αυτή την αίθουσα.

Είναι ο απολογισμός αυτών που αγωνίζονται για να μην ιδιωτικοποιηθούν τα λιμάνια. Όταν πάει και κάνει επενδύσεις η Περιφέρεια για τον επόμενο στρατηγικό επενδυτή.

Είναι η κινητοποίηση για τη μη ιδιωτικοποίηση των νερών από εργαζόμενους της ΕΥΔΑΠ και λαϊκούς και συνδικαλιστικούς φορείς, όταν επενδύει η Περιφέρεια για να κερδοσκοπήσει ο επόμενος στρατηγικός επενδυτής στην ΕΥΔΑΠ. Τα έχουμε πει σ' αυτή την αίθουσα.

Για να μην πάμε στα μεγάλα φιλέτα του Ελληνικού, ειπώθηκαν κι από άλλους συναδέλφους, όπου κι εκεί την ίδια πολιτική ακολουθεί η Περιφέρεια. Αυτή είναι συγκεκριμένη κριτική, ακούστηκε και από άλλες πολιτικές φωνές σ' αυτή την αίθουσα και σ' αυτό επιμένω ότι δεν απάντησαν, παρά την προσπάθειά τους και οι κύριοι και οι κυρίες Αντιπεριφερειάρχες.

Για το ΕΣΠΑ ειπώθηκαν πολλά και έχουμε πει κι εμείς πολλά. Δεν είναι το θέμα η καλή διαχείριση και η απορρόφηση. Το ΕΣΠΑ είναι ένα νομικό πλαίσιο, ένα θεσμικό πλαίσιο συμφωνίας Κράτους μέλους και Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεσμευτικό. Είναι προγραμματικό κείμενο που σφραγίζει και δεσμεύει στις στρατηγικές επιλογές της ΕΕ. Είναι οικονομικά εργαλεία και κονδύλια, τα οποία χρηματοδοτούν αυτές τις στρατηγικές επιλογές. Και αυτές οι επιλογές (ιδιωτικοποιήσεις, λιτότητα, επιτροπεία κλπ) δεσμεύουν και τους φορείς που τις υλοποιούν.

Λοιπόν, το καινούργιο ΕΣΠΑ, το λεγόμενο ΣΕΣ, Σύμφωνο Εταιρικής Συμφωνίας και με αναφορά και δήλωση του κυρίου Περιφερειάρχη, είναι κατά 40% μειωμένο σε πόρους. Είναι πιο δεσμευτικό, είπε ο Περιφερειάρχης "ξεχάστε τα έργα υποδομής".

Γιατί; Γιατί η προτεραιότητα είναι στην επιχειρηματική δραστηριότητα και την στήριξή της με όλα τα προγράμματα.

Το πρώτο και μεγαλύτερο κονδύλι στα κονδύλια του ΕΣΠΑ, του ΣΕΣ που αντιστοιχούν στην Περιφέρεια, πάλι με δήλωση του Περιφερειάρχη, αφορά σε έργα διαχείρισης απορριμμάτων στα μεγάλα εργοστάσια, σε δεσμευμένα έργα. Το πρώτο και μεγαλύτερο κονδύλι. Το ΣΕΣ όπως και το ΕΣΠΑ, είναι δεσμευμένο για στήριξη επιχειρηματικής δραστηριότητας. Ακόμα και τα κονδύλια για την ανεργία, είναι χρηματοδότηση των Ομίλων των Πολυεθνικών και του κεφαλαίου. Δεν είναι για στήριξη των εργαζομένων. Είναι

ανακύκλωση της ανεργίας.

Σε αυτή τη φάση των ιδιωτικοποιήσεων των πάντων, μόνο τον αέρα ακόμα δεν έχουν τολμήσει να ιδιωτικοποιήσουν, στη φάση των απολύσεων και στο Δημόσιο, τον Μάρτιο μήνα έχουμε χιλιάδες απολύσεις εργαζομένων και άλλες τόσες το 2015, εμπλέκεται και υποτάσσεται και η Περιφέρεια που πλήττεται άμεσα όπως και οι Δήμοι, από αυτό το κύμα των απολύσεων. Ανεργία δηλαδή, αύξηση της ανεργίας που δεν απαντιέται με προγράμματα ανακύκλωσής της. Δεν μπορεί να απαντηθεί την επόμενη περίοδο, όσα κι αν λείει η εισήγηση του Περιφερειάρχη και οι παρεμβάσεις από τους Αντιπεριφερειάρχες με αυτά τα έργα “ασπιρίνες” και με τις κοινωνικές συνεταιριστικές επιχειρήσεις.

Δεν λύνεται το κοινωνικό πρόβλημα με χρηματοδότηση εκκλησιαστικών πρωτοβουλιών. Έχει τεράστια περιουσία η Εκκλησία, που θα έπρεπε να δημοσιοποιηθεί, να κοινωνικοποιηθεί και τις προσφέρονται χρηματοδοτήσεις για το έργο της.

Και πάμε σε μία εποχή, θα το ζήσετε και στις εκλογές και θα τρίβουμε τα μάτια μας όλοι πιστεύω, όπου αυτό το κοινωνικό πρόβλημα, αυτή η απόσταση με το πολιτικό σύστημα που καταρρέει διότι είναι φθαρμένο, αναξιόπιστο, όπως είναι αναξιόπιστο το κοινωνικό σύστημα που το παράγει, ο σύγχρονος καπιταλισμός της κρίσης. Θα δείτε και θα τρίβετε κι εσείς τα μάτια και στις εκλογές αλλά και στην επόμενη περίοδο.

Δεν θα κάτσει ο εργαζόμενος και ο λαός μας, να πει “σφάξε με Αγά μου να αγιάσω”. Κι αυτή η απόσταση, η αντίφαση που υπάρχει των κοινωνικών αναγκών, με αυτό που γίνεται και σε κεντρικό κυβερνητικό επίπεδο και σε περιφερειακό και δημοτικό, θα εκραγεί και το ζητούμενο για εμάς είναι να πάρει χαρακτήρα ανατροπής, να πάρει χαρακτήρα απελευθέρωσης του λαού μας από τα δεσμά, αυτών των αντιλαϊκών πολιτικών του κεφαλαίου και από αυτή τη φυλακή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος, μια κουβέντα για το θεσμό του Συμπαραστάτη. Δε νομίζω ότι και με τον φετινό απολογισμό και τον περσινό, ότι ανταποκρίνεται στην προπαγάνδα γι’ αυτόν τον θεσμό. Ούτε μπορεί να αναδιαρθρωθεί όπως είπε άλλος ομιλητής. Χρειάζονται άλλου τύπου θεσμοί, κοινωνικού και λαϊκού ελέγχου, τους οποίους βεβαίως φοβάται η Κυβέρνηση, δεν μιλάει γι’ αυτούς ούτε η Περιφέρεια, ούτε οι Δήμοι και είναι θεσμοί οι οποίοι θα προκύψουν από τα κάτω από το μαζικό λαϊκό κίνημα και σ’ αυτούς τους θεσμούς εμείς θα επενδύσουμε τον όποιο κοινωνικό και λαϊκό έλεγχο.

Με αυτή την έννοια, καταλαβαίνετε ότι **είμαστε αρνητικοί στον απολογισμό της Διοίκησης.**

